

πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὰ πονηρά», καὶ · « Ἀπὸ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. »

- C 3. Καὶ ταῦτά φημι τοῖς Ἰουλιανοῦ βιβλίοις ἐντυχῶν, ὅς τῆς εὐαγοῦς ἡμῶν θρησκείας οὐ φορητὴν ἐποιήσατο τὴν κατάρρησιν, πεπλανῆσθαι λέγων ἡμᾶς καὶ ἀποφοιτῆσαι μὲν ἀσυνέτως τῆς εὐθύ τε καὶ ἀμωμήτως ἐχούσης ὁδοῦ, ἰέναι δὲ ὡσπερ
 5 κατὰ πετρῶν, καὶ ὀλοτρόπως ἀβούλητον τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ ποιεῖσθαι λατρείαν, οὔτε τοῖς διὰ τοῦ πανσόφου Μωσέως νόμοις συμβαίνουσιν, οὔτε μὴν ταῖς Ἑλλήνων δεισιδαιμονίαις, ἤγουν ἔθεσί τε καὶ τρόποις, μέσσην δὲ ὡσπερ τινὰ καὶ ἀμφοῖν ἀμαρτάνουσιν καινοτομῆσαι ζωὴν. Ἐγὼ δέ, ὅτι μὲν τῆς
 10 Ἑλλήνων ἀπηλλάγμεθα ἐμβροντησίας, καὶ πολὺς ἀποτεριχίζει λόγος τῆς ἐκείνων τερθρείας τὰ Χριστιανῶν, φαίην ἂν · « Κοινωνία γὰρ οὐδεμία φωτὶ πρὸς σκότος, ἀλλ' οὐδὲ μερίς
 D πιστῶ | μετὰ ἀπίστου. » Ὅτι δὲ τοῖς Μωσέως βιβλίοις ἐσμέν οὐ διάφοροι, οὔτε μὴν ἀντεξάγουσαν τοῖς ἐκείνου θεσπίσμασι
 15 πολιτείαν ἐπετηδεύσαμεν, ὡς ἂν οἶός τε ὦ πληροφορεῖν πειράσομαι, καιροῦ τοῦ καθήκοντος ἐν τούτοις ἡμῖν τὸν λόγον διαγυμνάζοντος.

4. Πλὴν ἐκεῖνο εἰπεῖν εἰς τὸ παρὸν οἰήσομαι δεῖν · ἀληθὲς μὲν γὰρ ὅτι, κατὰ τό τισι παρωδούμενον, « σοφὸς ἄλλος ἀπ' ἄλλου », πρόδηλον δὲ δήπουθεν εἶη ἂν ὅτι τὰ τῶν πρώτων οἱ μετ' αὐτοὺς εἶδειεν, καὶ οὐχὶ δὴ μᾶλλον τὰ τῶν ὑστάτων οἱ πρὸ